

Med hensyn til sager om spirituskørsel må det dog have for øje, at der er tale om et stort antal sager af ofte ensartet indhold, jf. svaret på spørgsmål 10.

Som det fremgår af pkt. 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er det vanskeligt at pege på andre måder, hvorpå lovgiver kan fastlægge nyordningens indhold med den ønskelige klarhed. Tilsvarende spørgsmål rejser sig med hensyn til forslagets anvisninger vedrørende omregningen mellem ubetinget frihedsstraf og samfundstjeneste.

En udtrykkelig angivelse af anvendelsesområdet og strafudmålingsprincipperne i selve lovteksten i form af en skematisk angivelse af strafpositioner i forskellige situationer vil ikke være i overensstemmelse med dansk lovgivningstradition. En sådan regulering måtte desuden i givet fald suppleres med en udtrykkelig regulering i lovteksten af, under hvilke omstændigheder og i hvilket omfang anvendelsesområdet og strafpositionerne kunne fraviges.

Det vil formentlig i langt de fleste tilfælde være vanskeligt på forhånd at forudsætte alle de omstændigheder, der bør kunne begrunde en fravigelse af anvendelsesområdet og af den fastsatte sædvanlige strafudmåling.

Spørgsmål nr. 13:

I hvilket omfang er lovforslaget indrettet efter høringsvaret fra Østre Landsret, og vil ministeren redegøre for, hvorfor høringsvaret eventuelt ikke er fulgt til punkt og prikke?

Svar:

Justitsministeriet har i overensstemmelse med høringsvarene fra bl.a. Østre Landsret og Rigsadvokaten i det fremsatte lovforslag foreslået den samme øvre grænse (60 dages frihedsstraf) for anvendelse af betingede domme med vilkår om struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling og betingede domme med vilkår om samfundstjeneste. Der henvises til pkt. 3.2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Justitsministeriet har i pkt. 3.2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget – i overensstemmelse med ønsker i høringsvarene fra bl.a. Østre og Vestre Landsret – understreget, at den tiltalte ikke kan vælge mellem en dom til samfundstjeneste og frihedsstraf. Da dommen til samfundstjeneste også skal kunne gennemføres i praksis, er det dog samtidig anført, at det næppe

vil være formålstjenligt at idømme en spritbilist samfundstjeneste, hvis den pågældende – efter at være vejledt om, hvad en dom til samfundstjeneste indebærer – både under personundersøgelsen og i retten direkte *modsætter* sig at blive idømt samfundstjeneste. Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 14.

Østre og Vestre Landsret har i høringsvarene peget på, at der bør skabes et mere sikkert lovgrundlag for en praksis, hvorefter prøvetiden fastsættes til 2 år uanset løvstetidens udløb, end det grundlag, som Justitsministeriet havde anført i det lovudkast, som blev sendt til høring i maj 1999. Dette ønske har Justitsministeriet efterkommet, idet ministeriet dog har valgt en anden lovteknisk løsning end den af Østre Landsret foreslåede. Der henvises herom nærmere til pkt. 3.2.6.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Østre Landsret har i sit hørings svar endelig anført, at det bør fremgå af loven eller i hvert fald af bemærkningerne, om tillægsbøden skal bortfalde eller opretholdes, hvis retten i tilfælde af ny kriminalitet eller vilkårsbrud fastsætter en ubetinget straf. Justitsministeriet har i overensstemmelse hermed i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (pkt. 3.2.10.) anført, at det ved en vedtagelse af lovforslaget forudsættes, at tillægsbøden som altovervejende hovedregel opretholdes, uanset om den er betalt eller ej.

Spørgsmål nr. 14:

Hvordan er retsstillingen, når den tiltalte ikke ønsker samfundstjeneste?

Svar:

Der henvises til pkt. 3.2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor der er anført følgende om betydningen af, at den tiltalte ikke ønsker at blive idømt samfundstjeneste:

»Under forsøgsordningen fra 1982 var det en forudsætning for at idømme samfundstjeneste, at tiltalte gav samtykke hertil. Ved lovfæstelsen i 1992 blev samtykkekravet ophævet og erstattet af et krav om, at tiltalte skal være »egnet« til samfundstjeneste, jf. straffelovens § 62, stk. 1. Det indgår i egnethedsvurderingen, om tiltalte er indstillet på at udføre samfundstjeneste. Det vil således normalt være en forudsætning for at idømme samfundstjeneste, at den tiltalte er indforstået hermed, fordi dommen ellers ikke kan gennemføres i praksis.